

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M. V.**, R., IČO: X., zast. advokátom JUDr. O. P., AK Ž. proti žalovanému **S. – M., s. r. o.**, Z., IČO: X., zast. advokátom JUDr. D. D., AK Š., **o zaplatenie 8.215,49 Eur s prísl.**, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28. októbra 2009, č. k. 8 Cíb/55/2009-459, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému trovy dovolacieho konania vo výške 269,92 Eur na účet právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Považskej Bystrici rozsudkom zo dňa 26. januára 2009, č. k. 13 Cb/318/1996-417 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2 742,84 Eur so 17 % úrokom z omeškania od 03. 04. 1996 do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal trovy konania v rozsahu 34 %.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca si uplatnil proti žalovanému zaplatenie sumy 247 500 Sk titulom náhrady škody za vadný tovar.

Žalovaný svoju zodpovednosť poprel a uviedol, že dielo vykonal riadne, neporušil technologický postup a použitý materiál bol dodaný žalobcom. Poukázal na to, že žalobcu upozornil, že použitie vložky na polyesterový materiál je nevhodné.

Súd vykonal dokazovanie a zistil, že účastníci uzatvorili zmluvu o dielo dňa 13. januára 1995, na základe ktorej mal žalovaný ako zhotoviteľ ušiť pre žalobcu ako objednávateľa 400 ks sák z materiálu dodaného žalobcom. Cena diela bola dohodnutá na 320 Sk bez DPH za jedno sako, t. j. celková cena 128 000 Sk bez DPH. Objednávateľ

sa tiež zaviazal zaplatiť cenu nití a symbolov použitých pri šití. V zmysle tejto zmluvy objednávateľ dodal zhotoviteľovi potrebný materiál a to vrchnú látku, podšívku, gombíky, vlizelín, vypchávk, polyetylénové vrecká a ramienka.

Žalovaný zhotovil požadované pánske saká, ktoré žalobca prevzal a dodal ďalším odberateľom / G. a G. F., s. r. o. /. Dňa 13. apríla 1995 spoločnosť G. pánske saká v počte 60 kusov z dôvodu výskytu skrytých vád a žiadala vrátiť zaplatenú cenu 90 000 Sk. Taktiež spoločnosť G. F., s. r. o., ktorej bolo dodaných 112 kusov sák, reklamovala 108 kusov z dôvodu skrytých vád, ktoré neboli viditeľné pri prevzatí a žiadala vrátenie ceny 162 000 Sk. Žalobca tieto reklamácie vybavil vrátením zaplatenej kúpnej ceny.

Žalobca predmetné výrobky reklamoval dňa 15. mája 1995 u žalovaného a uplatnil si náhradu škody a opätovne reklamoval dňa 1. marca 1996 s vyčíslením vo výške 261 000 Sk za 174 kusov vadných sák. Žalovaný reklamáciu neuznal z dôvodu, že nekvalitné spojenie, na ktoré žalobca poukázal nebolo spôsobené zhotoviteľom, ale vinou použitia nevhodného vlizelínu, na čo žalobcu upozornil, čo však žalobca poprel.

V konaní okrem vypočutia svedkov, súd nariadil znalecké dokazovanie a znalec podrobil znaleckému dokazovaniu náhradný materiál, pretože pôvodné materiály sa už nevyrobajú a nemá ani zmysel robiť skúšky po 10 rokoch. Znalec konštatoval, že neposkytnutím pôvodných materiálov vznikla prekážka pre znalecké hodnotenie. Znalkyňa v kontrolnom znaleckom posudku taktiež potvrdila, že už nie je možné vykonať znalecké dokazovanie vykonaním skúšok na pôvodných sakách, pretože ich životnosť je asi dva roky.

Súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi bola riadne uzatvorená zmluva o dielo, predmetom ktorej bolo zhotovenie 400 kusov pánskych sák žalovaným z materiálu dodaného žalobcom. Žalobca časť dodávky reklamoval a žiadal o vrátenie zaplatenej ceny reklamovaných sák. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu konštatoval, že zo záverov znaleckého dokazovania vyplynulo, že príčinou vád na reklamovaných sakách bolo zvlnenie vrchného materiálu a použitého vlizelínu, čím je daná zodpovednosť zhotoviteľa za vady diela. Žalovaný teda nesplnil svoju povinnosť zo zmluvy riadne a v dôsledku nedodržania technologického postupu došlo k vzniku skrytých vád, čím boli splnené všetky predpoklady zodpovednosti za škodu a vady. Vady boli včas

reklamované, čím žalobcovi vznikol nárok na plnenie voči žalovanému. Výšku škody súd na základe vykonaného dokazovania z písomných dôkazov ustálil na výšku 82 630,72 Sk / 2 742,84 Eur /, ktorú žalobca preukázal a v tejto časti žalobe vyhovel.

O úroku z omeškania rozhodol podľa § 369 ods. 1 a § 502 Obch. zák. účinného do 31. 01. 2004 a priznal úrok uplatnený žalobcom vo výške 17 %.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.2 O. s. p. v rozsahu 34 % v prospech žalovaného, pretože žalobca bol úspešný do výšky 33 % a žalovaný do výšky 67 %.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca v zamietnutej časti a proti trovám konania, ktoré odôvodnil svojim nesúhlasom so záverom súdu prvého stupňa, že neunesol dôkazné bremeno na uplatnenú výšku škody.

Poukázal na to, že súd ho po 13 rokoch vyzval na predloženie dôkazov preukazujúcich výšku škody, preto sa domnieva, že nebolo jeho povinnosťou po takú dlhú dobu uschovávať doklady a predložil len tie, ktoré našiel. Žalovaný spochybňoval základ nároku, nie samotnú výšku škody a zisku. Poukázal i na to, že žalovaný dňa 16.apríla 2008 navrhol zmier v znení, že zaplatí 125 000 Sk. Odvolateľ zastáva názor, že pre určenie výšky škody nie je podstatné, aké doklady o nadobudnutí materiálu predložil, ale to, za akú cenu predal aká odberateľom, ktorým musel vrátiť 225 000 Sk. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a žalobe vyhovieť a priznať mu trovy konania 4 428,60 Eur.

Proti rozsudku podal odvolanie aj žalovaný v časti, ktorou bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi 2 742,84 Eur s príslušenstvom a proti trovám konania.

Odvolanie odôvodnil nesúhlasom so zistením súdu o príčine väd, že ním použitý technologický postup bol nesprávny, ku ktorému súd došiel na základe názorov znalcov na príčinu väd, ktoré sa však rozchádzali. Ďalej uviedol, že žalovaný mu doposiaľ sporné saká nepredložil na posúdenie resp. ich ako vadné nevrátil, preto sa nemôže domáhať náhrady škody. Zmluvou o dielo je viazaný aj žalobca, ktorý nesplnil svoj záväzok podľa čl. IX bod 2/ a od zmluvy neodstúpil, na čo mal v prípade nekvalitného plnenia nárok.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné a pokiaľ napadnutý rozsudok zmenil, tak iba z dôvodu, že súd prvého stupňa zrejme nedopatrením pre viaceré úpravy žaloby a špecifikáciu škody žalobcom, ustáli počet sák, ktoré boli reklamované na 165 kusov, hoci správne, ako vyplýva z uvedených podaní, išlo o 160 kusov sák.

Tento nedostatok v zistení skutkového stavu bol dôvodom na zmenu napadnutého rozsudku. Pokiaľ ide o výšku škody, táto bola prepočítaná podľa jednotlivých preukázaných položiek tak, ako ich ustálil súd prvého stupňa, pričom odvolací súd v podrobnostiach na ne poukazuje a s nimi sa stotožňuje.

Odvolací súd doplnil, že zodpovednosť žalovaného za vady diela podľa § 560 ods. 1, 2 Obch. zák. bola v konaní znalecky preukázaná, dielo nebolo dodané v požadovanej akosti a pri navlhnutí alebo po vyčistení sa saká vlnili, čo bolo spôsobené nesprávnym technologickým postupom žalovaného.

Zmluva bola porušená podstatným spôsobom, žalobca požadoval podľa § 564 a § 436 ods. 1 písm. c/ Obch. zák. zľavu z ceny /dielo spočívalo iba v šití sák / a podľa § 436 ods. 4 Obch. zák. si uplatnil náhradu škody v súlade s reklamáciou z 5. mája 1995. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalovaného o synalagmatickom záväzku a je názoru, že s ohľadom na to, že dielo spočívalo len v šití sák, nebolo povinnosťou žalobcu vrátiť žalovanému sporné saká, i keď žalovaný mal mať možnosť ich prehliadnuť a posúdiť vady, ale vzhľadom na jeho zamietavý postoj v konaní, boli saká predložené na posúdenie znalcom.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že žalobcovi z titulu nároku z vád prislúcha zľava 100 % za 160 kusov sák v cene po 320 Sk a patrí mu suma 51 200 Sk plus 25 % DPH / 12 800 Sk / spolu 64 000 Sk. Titulom náhrady škody žalobca preukázal škodu v celkovej výške 15 147,20 Sk a úrok z omeškania 17 % ročne.

Odvolací súd dospel k názoru, že nárok žalobcu je po práve vo výške 2 267,20 Eur / 79 147,20 Sk / so 17 % úrokom z omeškania ročne. Vo zvyšku žalobu zamietol a zmenil i výrok o trovách konania tak, že žalovanému priznal trovy konania v pomernej výške 36 %.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov nepriznal, pretože neboli v odvolaní úspešní.

Žalobca podal proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie podaním zo dňa 7. januára 2010 a navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a žalobcovi priznať sumu 5 588,29 Eur so 17 % úrokom zo meškania od 03. 04. 1996 a priznať trovy konania 5 125,10 Eur.

Dovolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci / § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. /. Poukázal na to, že odvolací súd uznal jeho nárok čo do základu, jeho nárok vyčíslil na 2 627,20 Eur, ktorý mu priznal a vo zvyšku zamietol a v zamietavej časti považuje rozsudok za nezákonný a chybný. So stanoviskom odvolacieho súdu, že mu prislúcha len čiastka 100 % zľavy za vady 160 sák po 320 Sk za jedno sako, náhrada škody na materiáli 15 147,20 Sk spolu 79 147,20 Sk / 2 627,20 Eur/ z dôvodu, že neunesol dôkazné bremeno a škodu v uplatňovanej výške nepreukázal, sa nestotožnil. Poukázal, že konanie o jeho nároku trvalo viac ako 13 rokov a až v záverečnej fáze konania súd žiadal dôkazy o zakúpenom materiáli na saká, pričom po takej dobe už nebol schopný všetky doklady predložiť. Predložil však účtovné doklady / na l. č. 95-115 /, ktoré sa mu podarilo nájsť. Poukázal na to, že si uplatnil aj ušlý zisk na jednom saku vo výške 175 Sk, čo považuje za výšku primeranú a obvyklú a nebola v konaní ani spochybnená. Za 160 sák predstavuje ušlý zisk sumu 28 000 Sk + 7 000 Sk DPH spolu 35 000 Sk. V tejto časti bola žaloba zamietnutá bez toho aby sa touto časťou súd zaoberal. V tejto súvislosti poukázal na znenie ustanovení § 560 ods. 1, § 373, § 379 Obch. zák.

Prípustnosť dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 238 ods. 1 O. s. p. V dovolaní vyčíslil i trovy celého konania, vrátane dovolacieho v celkovej výške 5 125,10 Eur.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie zamietnuť a priznať mu dovolacie trovy vo výške 271,30 Eur za vyjadrenie k dovolaniu.

Vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že odvolací súd rozhodol správne a poukázal na svoje doterajšie stanoviská k veci.

Opätovne uviedol, že neporušil technologický postup pri zhotovovaní sák. Poukázal aj na to, že žalobca už nemôže meniť svoju reklamáciu z 5. mája 1995 a je viazaný

jej obsahom, žalobca sporné saká nepredložil žalovanému, ani nevrátil ako vadné, preto sa nemôže domáhať náhrady škody. Trvá na platnosti zmluvy o dielo a poukazuje na čl. IX bod 1, 2 ako i na to, že žalobca od zmluvy neodstúpil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací / § 10a ods. 1 / vec prejednal podľa § 242 ods. 1 a § 243 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní rozsudku v rozsahu napadnutého dovolaním a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ust. § 237 až § 239 O. s. p.

Podľa § 236 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pričom zákon dovolanie pripúšťa len vo výslovne uvedených prípadoch upravených v § 237 až § 239 O. s. p.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 238 ods. 1 O. s. p. platí, že prípustnosť dovolania proti zmeňujúcemu rozsudku je založená na rozdielnosti rozhodnutia odvolacieho súdu s rozhodnutím súdu prvého stupňa. Podľa uvedeného je významné rozlíšenie medzi rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenené a rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdené.

Občiansky súdny poriadok ustanovuje, že odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdí, ak je vecne správne a zmení ho, ak je rozhodnutie nesprávne. Spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu teda závisí na tom, do akej miery sa skutkové a právne závery odvolacieho súdu prejavujú vo výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa. Z uvedeného teda vyplýva, že prípustnosť dovolania podľa § 238 ods. 1 O. s. p. je založená na princípe

rozdielnosti rozhodnutia odvolacieho súdu s rozhodnutím súdu prvého stupňa, pričom rozdielnosť treba vykladať tak, že ide o nesúhlasnosť rozhodnutí.

V danom prípade je takouto rozdielnosťou resp. nesúhlasnosťou rozhodnutie odvolacieho súdu v zamietavej časti istiny vo výške 115,64 Eur, pričom išlo o korekciu v počte reklamovaných vadných sák, čo následne vyvolalo uvedený cenový rozdiel. V prevyšujúcej časti zamietaceho výroku prvostupňového rozsudku / v sume 5 472,65 Eur / nedošlo rozhodnutím odvolacieho súdu k zmene, ale z hľadiska obsahu výroku odvolacieho súdu bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto časti potvrdené a v takom prípade nie je dovolanie prípustné, pokiaľ nebolo odvolacím súdom pripustené.

Dovolanie podal žalobca proti rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá. Rozdiel medzi zamietnutou časťou v rozsudkoch súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu je suma 115,64 Eur a len v tejto sume došlo k zmene rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorú bolo možné napadnúť dovolaním, ale len za splnenia zákonom predpokladaných náležitostí.

Z ustanovenia § 238 O. s. p. totiž vyplýva, za splnenia akých podmienok zákon dovolanie pripúšťa a to, jednak proti všetkým rozhodnutiam odvolacieho súdu a jednak len v prípadoch, ak sú rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu rozdielne, ale pri potvrdzujúcom rozhodnutí odvolacím súdom dovolanie prípustné nie je, ak nebolo pripustené. Dovolanie taktiež nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde / § 238 ods. 5 O. s. p. /.

V predmetnej veci bola žaloba podaná na súde za účinnosti zákona č. 90/1996 Z. z., ktorý v § 2 ods. 1 písm. b/ stanovil minimálnu mzdu od 01. 04. 1996 do 31. 12. 1997 vo výške 2 700 Sk / 89,62 Eur /, teda predmet dovolacieho konania nepredstavuje desaťnásobok / ide o obchodnú vec / minimálnej mzdy, preto dovolanie nie je ani v tejto časti prípustné.

Dovolací súd skúmal i splnenie dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. na základe ktorých je možné dovolaním napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu

na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo povahu predmetu konania. Spôsobilým predmetom dovolania je podľa tohto ustanovenia rozhodnutie vydané odvolacím súdom v odvolacom konaní. Na to, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti / § 242 ods. 1 /. V prípade, že dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal.

Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je však daná len tvrdením dovolateľa, ale len skutočnosťou, že k vade v zmysle § 237 rozhodnutím odvolacieho súdu skutočne došlo. Vady konania, ktoré by zakladali prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. neboli zistené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolanie podľa § 243b ods. 4 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 4 O. s. p. tak, že úspešnému žalovanému priznal podľa § 224 ods.1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. náhradu trov dovolacieho konania za jeden úkon právnej pomoci plus DPH a paušálnu náhradu / vyjadrenie k dovolaniu / spolu vo výške 269,92 Eur / vyhl. č. 655/2004 Z. z. /.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2011

JUDr. Jana Zemaniková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková